

participant

/pɑː'tɪsɪp(ə)nt/

noun

1. a person who takes part in something.
"staff are to be active participants in the decision-making process"
synonyms: **AMATEUR-AUTEUR**, participator, contribute, sharer, party, member, partaker; More

DE AMATEUR-AUTEUR

**Een onderzoek naar de rol van de participant in de crowdsourced
documentairefilm *Life in a Day***

Masterthesis Film- en Televisiewetenschappen 2013-2014

Universiteit van Utrecht

Student: Ioana Stanescu – 3791149

Begeleider: Nanna Verhoeff

Tweede beoordelaar: Vincent Crone

An art made by the people, and for the people, as a happiness to the maker and the user.
That is the only real art there is, the only art which will be an instrument to the progress of the
world and not a hindrance.

William Morris, *The Art of the People*, 1987

Inhoudsopgave

Voorwoord	5
Inleiding	7
1. Methode	
1.1 Case study & bronnenverantwoording	10
1.2 De opzet van mijn analyse	12
2.Een academisch discours	
2.1 Een nieuw cultureel paradigma in de 21 ^{ste} eeuw	15
2.2 Het nieuwe publiek	17
2.3 De rol van de participant in <i>Life in a Day</i>	20
3 De participant: to be or not to be?	
3.1 De participant volgens de recensenten	25
3.2 De visie van MacDonald	26
3.3 Hybride rollen in samenwerkingsprojecten	28
4 Conclusie	
4.1 De amateur-auteur	31
4.2 Reflectie	32
Bibliografie	35
Bijlage	39

Voorwoord

Mijn afstudeeravontuur begon in het voorjaar van 2013. Ik noem het niet voor niets een avontuur, want pas zeven maanden later kon ik daadwerkelijk beginnen met het uitschrijven van mijn onderzoek. Eerlijk is eerlijk: toen ik met het verrichten van research begon, wist ik nog niet zo goed wat ik precies wilde onderzoeken. Dat bleek later problematisch. Als je niet weet wat je zoekt kun je het immers ook niet vinden. Vanuit een sterke fascinatie voor *internetmeme's* – en dan met name de lollige kattenplaatjes – ben ik me gaan verdiepen in de participerende cultuur. Ik was er al enigszins bekend mee, maar nu ging ik voorbij Henry Jenkins' *Textual Poachers*, op zoek naar nieuwe inzichten aangaande de collectieve creativiteit van de participerende cultuur.

Ik vertrok vanuit het idee dat de actieve participanten in het web 2.0-universum een nieuwe vorm van volkskunst creëren, en zodoende kwam ik al lezend terecht in een discussie over de rol van de participerende cultuur binnen de cultuurindustrie van de 21ste eeuw. Gedurende mijn vooronderzoek bemerkte ik veel tegengestelde geluiden. Ik heb zowel de lovende woorden van Jenkins en consorten gelezen over het democratiserende karakter van de participerende cultuur, als de kritische formulering van Mirko Tobias Schäfer in zijn dissertatie toepasselijk genaamd: *Bastard Culture!: How User Participation Transforms Cultural Production*.

Naar aanleiding van mijn uitgebreide literatuuronderzoek kwamen steeds meer vragen in me op die telkens weer teruggrepen naar de kern van mijn fascinatie: de veelzijdige en tevens tegenstrijdige rol van de participant. Ik besloot me daarom op een van de vele aspecten van de participerende cultuur te richten, omdat ik anders onmogelijk iets constructiefs en specifiek over dit subject kon opperen. Tevens vond ik het van belang om het onderwerp van mijn scriptie aan mijn master te relateren door me te richten op een actueel keuzeonderwerp, namelijk *crowdsourcing* en wel *crowdsourcing* in documentairefilm.

Daarbij staat de ontwikkeling van de *crowdsourced* documentairefilm nog in de kinderschoenen, wat ik tevens een goed aanknopingspunt vond voor mijn onderzoek. Het aanklaarten van nieuwe vormen van culturele producties in een veranderend medialandschap is een van de aspecten waarop ik me als toekomstig mediatheoreticus wil focussen. Met mijn huidige onderzoek naar de rol van de participant in de *crowdsourced* documentairefilm *Life in a Day*, zet ik een eerste stap in deze richting.

Hoewel mijn bijdrage aan het discours rond de participerende cultuur bescheiden te noemen is, heb ik gepoogd een betoog te schrijven wat mogelijk als vertrekpunt zou kunnen dienen

voor een ambitieuzer, grootschaliger onderzoek. Mijn dank gaat uit naar allen die een luisterend oor waren, mijn kronkels wisten te waarderen en vermoedden dat mijn onderwerp tot de verbeelding sprak en daarbij ook nog de juiste vragen wist op te roepen.

Nanna, Vincent, vrienden, burens en collega's: jullie hadden gelijk, ik zou heus wel afstuderen, al viel dat zo nu en dan moeilijk te geloven want de juiste woorden waren soms lastig te vinden.

Amsterdam, december 2013

Ioana Stanescu

Inleiding

In de Romantiek van de 19de eeuw werd een auteur als een schepper gezien, een individu die over een unieke gave beschikte, waarmee hij zich van het gewone volk kon onderscheiden middels zijn unieke creaties.¹ Maar in de 21ste eeuw is deze gangbare notie van de auteur onderhevig aan veranderingen, ten gevolge van een nieuw cultureel paradigma. Volgens cultuuranalist Alan Kirby nemen tegenwoordig juist de lezers – jij en ik – een centrale plaats in bij de productie van culturele artefacten. Deze ontwikkeling verstoort de traditionele rol van de auteur, want de lezers kunnen tegenwoordig deels of zelfs geheel auteur van een tekst worden, meent Kirby.²

Mohebat Ahmadi steunt Kirby in zijn aanname door te stellen dat het evident is dat de definitie van de auteur door de eeuwen heen verandert. Want, de notie van de auteur past zich steeds aan de ideologie van een tijdgeest. Dit concludeert hij in zijn essay genaamd “The Death Or The Revivals Of The Author?” verwijzend naar de ideeën van Barthes en Foucault aangaande auteurschap.³ Ervan uitgaand dat het idee van auteurschap onderhevig is aan verandering afhankelijk van de tijdgeest, kunnen we het postmodernistische beeld van ‘de dood van de auteur’ achter ons laten. Want, zo stelt Kirby, we leven niet langer in het postmodernisme, maar in het post-postmodernisme:

Postmodernism is dead and buried. In its place comes a new paradigm of authority and knowledge formed under the pressure of new technologies and contemporary social forces.⁴

In het licht van technologische ontwikkelingen en dan met name met de komst van het web 2.0⁵, dienen zich nieuwe inzichten aan. Deze beschouwingen hebben onder andere betrekking op de notie van de auteur en de creativiteit van een collectief. Vanuit de cultuurindustrie van de 21ste eeuw gaat er namelijk veel belangstelling uit naar dit ‘nieuwe publiek’, de *crowd*, de *user*, de participant, die creatief betrokken wordt bij de totstandkoming van verscheidene (online) samenwerkingsprojecten.

---

¹ Frans, Van Lunteren. “De geboorte van het genie”, De Academische Boekengids, Nr.48, 2010, opgehaald op 19 oktober 2013

<http://www.academischeboekengids.nl/do.php?a=show_visitor_artikel&id=1086>

² Allen, Kirby. “The Death of Postmodernism And Beyond”, Philosophy Now, Nr.58, 2006, opgehaald op 10 juni 2013 <http://philosophynow.org/issues/58/The_Death_of_Postmodernism_And_Beyond>

³ Mohebat Ahmadi, “The Death or the Revivals of the Author”, Theory and Practice in Language Studies, Vol.2, Nr.12, 2012 pp. 2670-2673

⁴ Allen Kirby, “The Death of Postmodernism And Beyond”

⁵ Over het web 2.0: a term coined out by Tim O’Reilly in 2004, that became synonymous with the move from a receptive web to a participative one, Richard, Vickers. “Convergence Media, Participation Culture and The Digital Vernacular: Towards the Democratization of Documentary”, mei 2012, opgehaald op 23 juni 2013 <www.cmdconf.net/2012/makale/19.pdf>

Omdat iedereen idealiter een 'maker' is binnen het web 2.0-universum, reist de vraag of in samenwerkingsprojecten de geboorte van een meervoudige auteur tot stand komt, zoals Kirby dat stelt. Ik moet hier echter wel een kanttekening bij plaatsen: het idee dat 'iedereen een maker is' wordt in academische kringen evenveel geprezen als bekritiseerd. Het begrip 'iedereen' is grotendeels van toepassing op de burgers in de westerse samenleving; wereldwijd beschikt lang niet ieder individu over de juiste middelen om *user-generated content* te creëren, en daarbij is ook niet iedereen even bekwaam in de omgang met nieuwe vormen van media-uitingen. Met andere woorden: *media literacy*⁶ is niet voor iedereen weggelegd.

Wat in elk geval onmogelijk in twijfel valt te trekken is de verschuiving die gaande is binnen de traditionele rolverdeling in culturele productie. Door de ontwikkeling en toegankelijkheid van digitale technologieën en de mogelijkheden die *participatory platforms*⁷, zoals *YouTube*, aan users bieden om zelf beeldmateriaal te maken, te bewerken en te delen, neemt de belangstelling voor – en uitvoering van – samenwerkingsprojecten tussen professionals en users toe.

Daarbij roept deze transitie logischerwijs vragen op over de invulling en betekenis van de relatie tussen professionals en 'het nieuwe publiek' in samenwerkingsprojecten. Het is voor ons vakgebied van belang om deze opkomende vormen van culturele productie onder de loep te nemen, waarbij het aankaarten van de impact van deze ontwikkeling op de traditionele rolverdeling kritisch benaderd wordt.

Het huidige 'iedereen-is-een-maker'-beeld dat lijkt te heersen heeft dan ook de aanzet gegeven tot mijn onderzoek. In het licht van deze ontwikkeling ben ik nieuwsgierig naar hoe men daadwerkelijk het nieuwe publiek ziet. Daarom heb ik besloten om middels een onderzoek te reflecteren op hetgeen in academische en publieke bronnen over 'het nieuwe publiek' wordt betoogd. In mijn analyse leg ik de nadruk op hoe men over deze participanten denkt en hoe de samenwerking tussen het nieuwe publiek en de professionals belicht wordt. Voortbordurend op de beschouwingen uit beide discours, kom ik tegen het einde van mijn uiteenzetting met een persoonlijke reflectie op hoe ik het nieuwe publiek zie.

Mijn onderzoek bouwt voort op de ideeën van Jenkins met betrekking tot de participerende cultuur, maar ook op Gaudenzi's dissertatie, waar ze de rol van het publiek in interactieve documentaires uitgebreid bespreekt. Tevens sluit mijn scriptie aan op Allan Kirby's essay,

---

⁶ Over media literacy: the ability to access, analyze, evaluate, and create media in a variety of forms. opgehaald op 20 november 2013 <<http://ccb.lis.illinois.edu/Projects/youth/literacies/media1.html>> .

⁷ Over participatory platforms: new technologies are providing participatory platforms that allow individuals to share their ideas, interact with other's ideas, and work towards collaborative practices, opgehaald op 10 november 2013 <via <http://www.planetizen.com/node/55051>>.

waarin hij de lezer centraal stelt als hij uitweidt over de paradigmaverschuiving in culturele productie. De wetenschappelijke relevantie van mijn masterthesis schuilt in het kritisch reflecteren op de rol van de participant in samenwerkingsprojecten om tot een antwoord te komen op de vraag hoe die rol begrepen kan worden, nu het huidige 'iedereen-is-een-maker'-beeld steeds meer vragen oproept in academische kringen en daarbuiten.

Ik onderzoek de rol van de participant door gebruik te maken van mijn *case study Life in a Day*, de eerste *crowdsourced documentairefilm* die mogelijk gemaakt is dankzij de creatieve input van vele enthousiaste *YouTube*-gebruikers. En de cijfers liegen er niet om: de ruim 90 minuten durende documentairefilm is samengesteld uit 80.000 clips, afkomstig uit 140 landen.⁸ Middels mijn onderzoek meen ik een evenwichtig doch kritisch antwoord te verschaffen op mijn centrale vraag: *hoe valt de rol van de participant in Life in a Day te begrijpen aan de hand van reflecties afkomstig uit enerzijds een wetenschappelijk en anderzijds een publiekelijk discours?*

Om tot een antwoord op deze vraag te komen, schets ik allereerst de ontwikkeling van waaruit mijn vraag is voortgekomen. Als gevolg van een nieuw cultureel paradigma vindt namelijk een herstructurering plaats in de verhouding tussen professionals en het publiek, waarbij de laatstgenoemde op de voorgrond treedt. In mijn reflectie blik ik terug op het verloop van mijn onderzoek en aansluitend doe ik suggesties voor mogelijke invalshoeken waarmee academici in de nabije toekomst aan de slag kunnen.

Maar allereerst leg ik mijn methodische aanpak uit. Hierin verantwoord ik de keuze voor mijn case study en door mij verzamelde bronnen, waarna ik uitweid over de genomen stappen in de uitvoering van mijn onderzoek waarbij ik ook de geldigheid en kwaliteit van mijn onderzoek belicht.

Naar aanleiding van de door mij uitgevoerde analyse, waarin ik kritisch op mijn bevindingen reflecteer, stel ik een nieuwe term voor die volgens mij recht doet aan de rol van de participant in *Life in a Day*. Een term die de complexiteit van de rol van de participant treffend vat, namelijk de term: *amateur-auteur*.

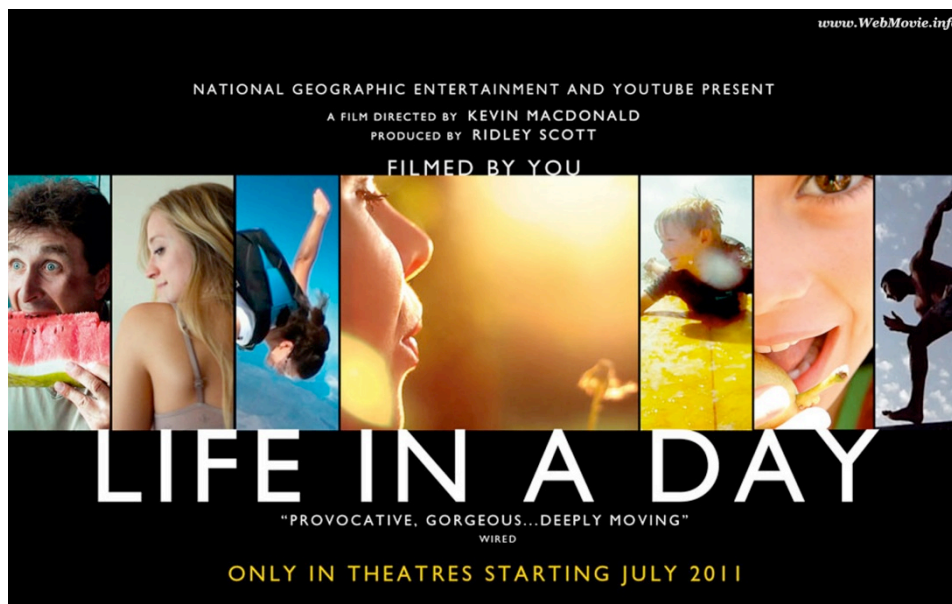
⁸ Over *Life in a Day*, opgehaald op 10 oktober 2013
<<http://www.smh.com.au/entertainment/movies/world-invited-to-watch-premiere-of-life-through-a-lens-20110127-1a6xx.html>>

1 Methode

1.1 Case study & bronnenverantwoording

Om de kwaliteit en validiteit van mijn onderzoek te waarborgen en daaruit voortvloeiend mijn centrale vraag te beantwoorden, richt ik me met mijn onderzoek uitsluitend op één specifieke web 2.0-samenwerkingsvorm, namelijk crowdsourcing, wat zo iets betekent als 'de crowd voorziet in een behoefte'. *Life in a Day*, als zijnde een schoolvoorbeeld van een crowdsourced project, versterkt het idee dat 'iedereen een maker is', en om die reden heb ik deze documentairefilm als case study genomen. Want de ooit passieve lezer treedt in *Life in a Day* op de voorgrond.

Naar aanleiding van een oproep van de regisseur, Kevin MacDonald, leveren participanten zelf geschoten impressies van hun bestaan aan, via het *Life in a Day's* YouTube-kanaal. Daarmee dragen ze bij aan de totstandkoming van de eerste grootschalige crowdsourced documentairefilm, die gaat over het leven op aarde in de 21ste eeuw.⁹ *Life in a Day* is om die reden een veelbesproken onderwerp, zowel in academische kringen als in de media. De grootschaligheid van dit project, de spraakmakende user-generated content en de bijdrage van de participanten aan het productieproces worden veelvuldig aangehaald. Deze topics komen dan ook regelmatig ter sprake in de publieke sferen, in het bijzonder online.

Filmposter van *Life in a Day*¹⁰

⁹ Over *Life in a Day*, opgehaald op 17 oktober 2013 <<http://www.elliottlemenager.com/2011/04/26/life-in-a-day-first-crowd-sourced-full-length-film/>>

¹⁰ Filmposter van *Life in a Day*, opgehaald op 2 oktober 2013 <<http://www.webmovie.info/wallpaper/483-life-in-a-day-wallpaper.html>>

Om de rol van de participant in *Life in a Day* beter te doorgronden acht ik het voor de relevantie van mijn onderzoek van belang om ook de publieke opinie in mijn analyse te betrekken. Door zowel bronnen afkomstig uit de publieke opinie als reflecties uit academische bronnen onder de loep te nemen, kan ik middels - de door mij opgedane - bevindingen uitvoeriger en kritischer reflecteren op hoe de rol van de participant te begrijpen valt. Hoe meer diverse en veelzijdige de inzichten uit de bronnen blijken, des te verrijkender zal het antwoord op mijn centrale vraag uitpakken.

Dit betekent echter niet dat ik mijn bronnen niet goed heb weten af te bakenen. Integendeel. Onder 'de publieke opinie' kunnen in feite alle schriftelijke en mondelinge uitingen worden verstaan die niet als academische bronnen gelden. Ik kies er daarom bewust voor om in dit onderzoek onder de term 'publieke opinie' enkel recensies over *Life in a Day* te scharen. Op de vraag 'waarom ik voor recensies als bronnen heb gekozen' en 'wat deze bronnen mij kunnen vertellen' kom ik in paragraaf 1.2 op terug.

Via de databases van *Metacritic.com*¹¹ en *Rottentomatoes.com*¹² heb ik 84 recensies over *Life in a Day* verzameld. Ook al mocht ik een aantal recensies hebben gemist die niet in deze databases voorkwamen, ik acht de kans klein in dat ze me nieuwe inzichten hadden verschaft. Want uit de 84 gevonden recensies bleken er 63 bruikbaar. Bij de overige 21 recensies is saturatie in de vorm van woordrepetitie opgetreden: ik las niets wat ik niet al had opgemaakt uit de overige 63 recensies. Ik hoefde daarom niet verder te zoeken: de grote lijnen van het publiekelijk discours aangaande de rol van de participant had ik weten af te bakenen.

Ik heb bewust gekozen voor zowel professionele recensies van welbekende media zoals *The New York Times*, als voor onbekende recensenten met een eigen websites of blog om zodoende een breed scala aan inzichten te verzamelen. Het zou natuurlijk kunnen dat de (amateur)journalisten mogelijk anders spreken over de rol van de participant dan gevestigde recensenten. Echter, het is niet mijn bedoeling om een vergelijkend onderzoek naar de verschillende meningen tussen amateurs en professionele journalisten te voeren. Eerder wil ik weten wat de recensies *an sich* mij kunnen vertellen.

Daarnaast heb ik in mijn onderzoek met opzet afstand genomen van enige vorm van input vanuit de participanten en/of professionals betrokken bij de productie van *Life in a Day*. De visie van de regisseur, editor of producenten op de rol van de participant blijft in mijn onderzoek buiten beschouwing. Daarmee wil ik niet opperen dat hun visies niet aan de

---

¹¹ Recensies database, opgehaald op 10 oktober 2013 <<http://www.metacritic.com/movie/life-in-a-day>>

¹² Recensies database, opgehaald op 10 oktober 2013
<http://www.rottentomatoes.com/m/life_in_a_day_2011/reviews/#page=>

verdieping van een onderzoek kunnen bijdragen, alleen past het niet in het onderzoek dat ik voor ogen heb.

Ik wil de gekleurde reflecties van de betrokken professionals in mijn analyse zoveel mogelijk vermijden. En hoewel de stellingen van recensenten of academici in wezen ook gekleurd zijn, zijn deze personen niet direct betrokken geweest bij het productieproces van *Life in a Day*. Deze letterlijke afstand tussen hen en het object van observatie schept enige mate van objectiviteit.

1.2 De opzet van mijn analyse

Het academisch en publiekelijk discours zullen raakvlakken dan wel verschillen kennen in het denken en beschouwen over de rol van de participant. Het doet er in mindere mate toe of iedereen het met elkaar eens is. Het gaat mij er met name om het samenvoegen van beide discoursen, zodat ik op mijn beurt een bijdrage kan leveren aan de centrale vraag: *hoe valt de rol van de participant in Life in a Day te begrijpen aan de hand van reflecties afkomstig uit enerzijds een wetenschappelijk en anderzijds een publiekelijk discours?*

Het is van belang om te benadrukken dat mijn onderzoek uit twee delen bestaat. Het eerste deel betreft een literatuuronderzoek: een hoofdstuk waarin ik weergeef hoe gesproken wordt over participatie in *crowdsourced* projecten en daaropvolgend hoe er gesproken wordt over de rol van de participant in *Life in a Day*. In deel twee van mijn onderzoek neem ik vervolgens de publieke opinie onder de loep. Wat ik in feite ga doen is de constructie van de rol van de participant binnen een publiekelijk discours, analyseren. Hoe ik deze analyse methodisch ga aanpakken leg ik in de volgende alinea's uit.

Het analyseren van een discours bestaande uit verscheidene recensies blijkt een geschikte methodische aanpak om uit de meningen van de recensenten een constructie van de rol van de participant in *Life In A Day* te kunnen weergeven. Vaak wordt er in een discours op een bepaalde manier over een subject geschreven zoals Sarah Mills in haar boek *Discours*¹³ het weet te formuleren. Ik ga binnen deze publieke discours de constructie van de rol van de participant bestaande uit verschillende dan wel overeenkomstige meningen, analyseren.

De bronnen waarmee ik aan de slag ga om de constructie van de rol van de participant mogelijk te maken, zoals ik in paragraaf 1.1 al aangaf, 63 online recensies afkomstig van verschillende websites die door mij verzameld zijn via 2 online databases. Deze bronnen bevatten inzichten met betrekking tot de rol van de participant in *Life in a Day*, en dat maakt

---

¹³ Sara Mills, *Discours*, Routledge Taylor & Francis Group: New York, 2004, p.3

ze zeer waardevol. Daarnaast, vertegenwoordigen deze recensies in de context van mijn onderzoek de publieke opinie.

Ik heb bewust ervoor gekozen om deze recensies als 'de publieke opinie' te beschouwen omdat ik er vanuit ga dat in recensies ook daadwerkelijk een algemene publieke opinie schuilt. Mijn standpunt is als volgt te beargumenteren: een meerderheid van de door mij uitgekozen recensies zijn afkomstig van amateur journalisten met een eigen blog, zoals *Matt's Movie Reviews* en *MovieDex* van Tom Cliff om maar twee voorbeelden te geven.

Deze recensenten vertegenwoordigen tot op zekere hoogte 'het publiek': mensen die net als jij en ik een mening hebben over een ontwikkeling, in dit geval over participatie, samenwerking, en rolverdeling in de productie van *Life in a Day*. Mijn bronnen zullen in mijn analyse mij daarom een antwoord verschaffen op de vraag hoe de constructie van de rol van de participant door de publieke opinie gezien wordt.

Met andere woorden ik analyseer de bronnen om uit de meningen van de recensenten een constructie van de rol van de participant op te maken. Dit antwoord kan ik vervolgens inzetten om het beantwoorden van de centrale vraag over hoe de rol van de participant in *Life in a Day* te begrijpen valt, mogelijk te maken.

Belangrijk om te vermelden is dat ik me in mijn analyse niet enkel tot een opsomming van woorden beperk, maar naar iedere recensie afzonderlijk en wel op een gestructureerde manier, kijk. Het vormen van een antwoord uit diverse bronnen geldt tevens als een constructie. De constructie van de rol van de participant is samengesteld uit verschillende formuleringen en uitdrukkingen die uit de recensies te herleiden zijn. Ik zoek daarom specifiek in mijn bronnen naar bepaalde zinnen, formuleringen, uitdrukkingen etc. Met andere woorden welke stukken uit de door mij verzamelde bronnen vertellen hoe de recensenten over de participanten denken?

Om maar een voorbeeld te geven een zin zoals: *The many "filmmakers" involved are really just multiple second-unit camerapersons who've captured shots and sequences for Macdonald to fit into his own subjective view of humanity, as consistent or diverse as it may seem through the eyes and actions of different individuals*, is zeer bruikbaar voor mijn analyse, want uit deze zin kan duidelijk opgemaakt worden hoe deze recensent (over de rol van) de participant denkt. Deze recensent bijvoorbeeld acht de rol van de participant ondergeschikt aan de rol van MacDonald. Dit is natuurlijk maar 1 mening (in de bijlage te vinden op pagina 42 afkomstig uit de recensie van Christopher Campbell van *Moviefoon*) want de uiteindelijke constructie van de participant bestaat logischerwijs uit reflecties afkomstig van 63 recensies.

Om de constructie van de rol van de participant te kunnen opmaken en om de geldigheid van mijn bronnen te waarborgen, werk ik alle 63 recensies stapsgewijs uit en orden ik de bruikbare reflecties op dezelfde wijze uit. In de bijlage op pagina 39 treft men de door mij verzamelde bevindingen uit de recensies, in tabellen geordend. Hoe ik praktisch te werk ben gegaan zet ik hieronder uiteen:

Stap 1 Ik zoek ten eerste naar stukken uit recensies die de volgende twee vragen beantwoorden en plaats ze in een tabel onder twee afzonderlijke kolommen.

- Hoe wordt over de regisseur gesproken?
- Hoe wordt over de participant gesproken?

Stap 2 Ik zoek naar overige opmerkingen die indirect iets zeggen over de rol van de participant, net zoals de omschrijvingen van de regisseur iets zeggen over hoe de recensenten over de participant in *Life in a Day* denken, en plaats ze in een derde kolom in mijn tabel.

Stap 3 De resultaten orden ik in tabellen, van waaruit ik de bruikbare bevindingen distilleer om in een lopende tekst te verwerken.

Nu ik uit de bronnen een constructie van de rol van de participant heb weten op te maken en nu ik weet hoe de rol participant door de publieke opinie beschouwd wordt koppel ik deze bevindingen terug naar de bevindingen uit het academisch discours. Door de reflecties van beide discoursen samen te voegen, distilleer ik hoe over de rol van de participant in *Life In A Day*, gedacht wordt. Ik reflecteer kritisch op de rol van de participant als bevonden door academici en recensenten en kom met een nieuwe kijk op de participant, voortvloeiend uit mijn onderzoek.

In mijn conclusie belicht ik en stel ik daarom een nieuwe term voor. Een term die de complexe positie van de participant volgens mij het beste samenvat. Mijn centrale doel in dit onderzoek is dan ook een bescheiden, maar wel scherpe bijdrage te leveren aan de verheldering van de rol van de participant in *Life In A Day*, door eerst te onderzoeken waar die rol voor staat om daar vervolgens zelf een legitieme en beargumenteerde kijk op te geven.

2 Een academisch discours

2.1 Een nieuw cultureel paradigma in de 21ste eeuw

Filosoof Tom de Mette definieert in de inleidende alinea uit zijn essay genaamd "Cultuureducatie in transitie: eCultuur als nieuw cultureel paradigma in niet-formele educatie" wat onder een nieuw cultureel paradigma wordt verstaan:

Als we spreken over een nieuw cultureel paradigma dan duiden we op een dynamiek die merkbaar is in de manier waarop we cultuur beleven, inhoud geven, produceren en integreren in andere levensdomeinen zoals politiek, economie, maatschappij, ethiek en esthetiek.¹⁴

De paradigmashift waar De Mette over spreekt, heeft niet enkel en alleen betrekking op de manier waarop wij cultuur beleven en produceren, maar beïnvloedt ook de traditionele rolverdeling in culturele productie. Ik wend me in het verlengde van dit perspectief tot de inzichten van cultuuranalist Allan Kirby. Zijn ideeën sluiten namelijk aan op deze nieuwe dynamiek waar De Mette over spreekt: de omwenteling die merkbaar is in de beleving en productie van cultuur. Kirby is heel stellig over de verandering in de wijze waarop cultuur geproduceerd wordt. In zijn essay genaamd "The Death of Postmodernism and Beyond" weidt hij uit over deze nieuwe *modus operandi*¹⁵ van productie, kenmerkend voor de tijdgeest waarin we volgens hem verkeren, namelijk het post-postmodernisme. De overgang van het postmodernisme naar het post-postmodernisme wordt volgens Kirby sterk gekenmerkt door een herschikking in de condities van productie en receptie van cultuur:

The shift from modernism to postmodernism did not stem from any profound reformulation in the conditions of cultural production and reception. But somewhere in the late 1990s or early 2000s, the emergence of new technologies re-structured, violently and forever, the nature of the author, the reader, the text, and the relationships between them.¹⁶

Met de komst van nieuwe technologieën – waarbinnen de productie en receptie van 21e eeuwse culturele uitingen deels tot stand komen – zijn de traditionele relaties tussen de

---

¹⁴ De Mette, Tom. "Cultuureducatie in transitie eCultuur als nieuw cultureel paradigma in niet formele educatie", opgehaald op 10 juni 2013
http://www.cultuurnetwerk.nl/producten_en_diensten/eerdere_evenementen/papers/Tom_de_Mette_%20paper_def.pdf. p.1

¹⁵ Over *modus operandi* (uit het Latijn, betekent: manier van werken) is een specifieke, herkenbare werkwijze van een individueel of van een groep personen, opgehaald op 28 oktober 2013
<nl.wikipedia.org/wiki/Modus_operandi>

¹⁶ Allen, Kirby. "The Death of Postmodernism and Beyond"

auteur, de tekst en de lezer onderling, onderhevig aan verandering. Academica Ioana Literat is met Kirby eens. Sterker nog, ze voegt er het volgende aan toe: "A cultural shift has taken place in the traditional notion of authorship, creativity and individual expression."¹⁷ Als gevolg van deze omwenteling merkt Literat niet alleen in de productiewijze, maar ook in de traditionele denkbeelden over creativiteit, auteurschap en individuele expressie, een verandering op. Haar standpunt sluit aan op Kirby's aanname dat in de huidige tijdgeest een merkbare belangstelling en toewijding vanuit de cultuur(industrie) naar de lezer toe heeft plaats gevonden.¹⁸ Niet alleen de wensen, maar ook de creatieve, individuele expressies van een publiek lijken meer dan ooit centraal te worden gesteld. In de huidige praktijk vertaalt deze ontwikkeling zich naar een zichtbaar groeiend aantal projecten met en rondom user-generated content op het web.

De term user-generated content heeft betrekking op elke vorm van inhoud die het publiek creëert of produceert, waaronder video, audio, animatie, illustratie en tekst.¹⁹ Met andere woorden: professionals wenden zich steeds vaker tot "the people formerly known as the audience"²⁰ om met, door hen gecreëerde, user-generated content de realisatie van diverse culturele producten mogelijk te maken.

Hoewel participatie bij kunstzinnige uitingen in wezen een gegeven van alle tijden is, wordt de groeiende belangstelling voor de creatieve input van het publiek in de 21ste eeuw deels gevoed door de realisatie van een gunstig technologisch klimaat die samenwerkingen tussen professionals – waaronder producenten en curatoren – en publiek vergemakkelijkt en bevordert.²¹ Neem de rol van participatie bij conceptuele kunst en performance art in de jaren 70 en 80. Deelname was destijds uitsluitend voor een beperkt publiek weggelegd, want dergelijke vormen van participatie waren afhankelijk van de fysieke aanwezigheid van een deelnemend publiek.²²

Dat geldt tevens voor Kirby's voorbeelden waarmee hij net als Literat de voorgeschiedenis van participatie in zijn essay kort bespreekt:

---

¹⁷ Ioana, Literat, "The work of Art in The Age of Mediated Participation: Crowdsourced Art and Collective Creativity", International Journal of Communication No.6, 2012, p.2962

¹⁸ Allan, Kirby. "The Death of Postmodernism and Beyond"

¹⁹ Over de term User Generated Content, opgehaald op 10 juni 2013, <http://en.wikipedia.org/wiki/User-generated_content>.

²⁰ De term: the people formerly known as the audience is afkomstig uit Jay Rosen's gelijknamige artikel

²¹ Sandra, Gaudenzi. "The Living Documentary: from representing reality to co-creating reality in digital interactive documentary", opgehaald op 20 juni 2013

<eprints.gold.ac.uk/7997/1/Cultural_thesis_Gaudenzi.pdf>, Goldsmith, University of London: London. 2013, p.180

²² Literat, p.2963

There have long been very “active” cultural forms, too, from carnival to pantomime. But none of these implied a written or otherwise material text, and so they dwelt in the margins of a culture which fetishised such texts.²³

De creatieve input van een publiek was voor de komst van het web 2.0 gebonden aan tijd en ruimte: een vaste locatie op een vaste tijdstip. Bovendien was de inbreng van het deelnemend publiek vaak ook nog eens immaterieel van aard, dat wil zeggen: gericht op fysiek handelen. Sociale media hebben de voorwaarden voor een wereldwijde democratische participatiecultuur gecreëerd door het voortbrengen en implementeren van participatievormen die de deelname aan productieprocessen op het web vergroten en vergemakkelijken.²⁴

En hoewel onze cultuur nog steeds ruimschoots traditionele vormen van culturele productie kent waarbij het publiek enkel een passieve ontvanger van media-uitingen is en blijft,²⁵ heeft de komst van het web 2.0 de potentie voor universele participatie aanzienlijk vergroot. Concluderend merkt Andrea Grove op: “Having the audience become co-creators is not a new impulse, the Internet simply offered a new platform to accomplish this role”.²⁶

2.2 Het nieuwe publiek

Het publiek dat ooit bekend stond als passief heeft in de 21ste eeuw en met name in de cultuurindustrie een actievere positie verworven. Maar wat precies onder ‘participatie’ kan worden verstaan blijkt moeilijk te definiëren. En dat is ook te merken als we kijken naar hoeveel synoniemen ingezet worden om het nieuwe publiek mee aan te duiden: van *crowd* tot *users* en van *consumer* tot *prosumer*, de rol van het nieuwe publiek houdt de academische wereld bezig. In het licht van publieke deelname aan culturele uitingen, stelt Scheiman hoe deze rol ook steeds vaker in verband wordt gebracht met noties over auteurschap:

User-generated content eliminates the middleman by allowing subjects access to cameras and the ability to produce their own footage. This new mode of production gives ways to greater participation by others, whose roles as authors of much of the text have often been unacknowledged.²⁷ In mijn onderzoek verkies ik om me op deze complexe rol van het nieuwe publiek te richten, die ik vanaf heden – om verwarring te voorkomen – als ‘de participanten’ zal aanduiden. Ik wend me daarbij uitsluitend tot

---

²³ Allen, Kirby. “The Death of Postmodernism and Beyond”

²⁴ Gaudenzi, p.180

²⁵ Allen, Kirby. “The Death of Postmodernism and Beyond”

²⁶ Andrea, Grove. “Crowdsourcing the art of a crowd”, 14 januari 2011, opgehaald op 14 september, 2013 < <http://www.csmonitor.com/The-Culture/Arts/2011/0114/Crowdsourcing-The-art-of-a-crowd>>

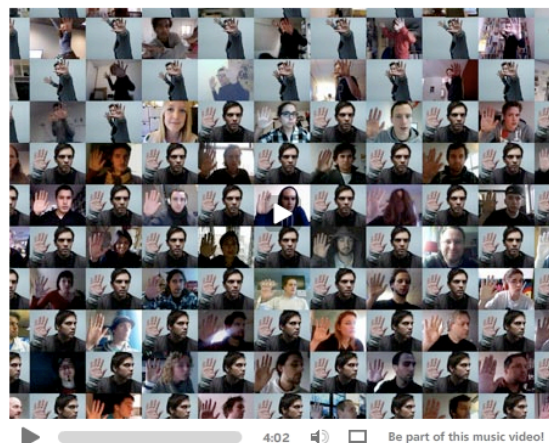
²⁷ Diane Scheiman, “The Dialogic Imagination” of Jean Rouch: Covert Conversations in Les maitres fous.” *Documenting the Documentary*. Grant, Barry Keith and Jeannette Sloniowski, eds. Detroit Wayne State University Press, 1998, p.1888

de rol van de participant binnen een specifieke web 2.0-ontwikkeling, namelijk crowdsourcing. Allereerst zal ik de principes van crowdsourcing uitleggen en vanuit crowdsourced kunst de connectie met crowdsourced film leggen, om uiteindelijk de rol van de participant in de crowdsourced documentairefilm *Life in a Day* onder te loep te nemen.

Crowdsourcing is een ontwikkeling die voortvloeit uit de eerdere ontwikkeling van user-generated content. De term crowdsourcing werd voor het door Jeff Howe gebruikt en ontstond uit een samenvoeging van de term *outsourcing* met *crowd*, het Engelse woord voor menigte.²⁸ Deze ontwikkeling vertaalt zich in de praktijk van alledag als volgt:

Crowdsourcing is the act of taking a job traditionally performed by a designated agent (usually an employee) and outsourcing it to an undefined, generally large group of people in the form of an open call.²⁹

De traditionele rol van een specifiek aangewezen persoon wordt dus uitbesteed aan een anonieme groep en van betekenis voorzien door datzelfde collectief. Crowdsourcing wordt in verschillende vakgebieden toegepast, waaronder de culturele sector, en met name in een digitale omgeving. Online is een merkbare toename van *crowdsourced art*-projecten zichtbaar.

THE VIDEO ABOVE IS UPDATED EVERY HOUR AND FEATURES THE PEOPLE WHO HAVE PARTICIPATED UNTIL NOW.

Screenshot van *Now Take A Bow*³⁰

²⁸ Over crowdsourcing, opgehaald op 10 oktober 2013 <<http://nl.wikipedia.org/wiki/Crowdsourcing>>

²⁹ Over de definitie van crowdsourcing, opgehaald op 9 november 2013 <<http://crowdsourcing.typepad.com/>>

³⁰ Screenshot van het *Now Take A Bow* project, opgehaald op 10 november 2013 via <<http://nowtakeabow.com/>>

In Nederland bijvoorbeeld heeft Studio Moniker de websites <http://oneframeoffame.com>³¹ en <http://nowtakeabow.com>³² in het leven geroepen. In beide online projecten wordt een deel van het creatieve proces uit handen gegeven door participanten te vragen een interpretatie te geven op een vooraf gesteld concept, bedacht door de conceptuele ontwerpers en vormgevers van Studio Moniker in het leven geroepen. In beide online projecten wordt een deel van het creatieve proces uit handen gegeven door participanten te vragen een interpretatie te geven op een vooraf gesteld concept, bedacht door de conceptuele ontwerpers en vormgevers van Studio Moniker.

De participanten dragen door middel van het versturen van user-generated content hun creatieve steentje bij aan een creatief productieproces met in het vooruitzicht een voltooid en/of *ongoing* cultureel product. Literat weet de zojuist omschreven handelwijze van online crowdsourced art als volgt te formuleren:

Online crowdsourced art is the practice of using the Internet as a participatory platform to directly engage the public in the creation of visual, musical, literary, or dramatic artwork, with the goal of showcasing the relationship between the collective imagination and the individual artistic sensibilities of its participants.³³

Het benadrukken van de collectieve creativiteit van afzonderlijke individuen, gebruikmakend van crowdsourced projecten, leidt tot vraagstukken over onder andere, de notie van auteurschap. Ook Beryl Graham en Sarah Cook net als Literat en Kirby aangeven:

Projects that are open to participation where the audience is invited to comment and collaborate in the making of a work using a technological system set up by the curator, institutor, or artist do question authorship.³⁴

Het productieproces van online crowdsourced art conflicteert tot op zekere hoogte met de traditionele manier van culturele productie. Omdat crowdsourced art op de creatieve bijdrage van een anonieme groep deelnemers vertrouwt, komt deze radicale democratisering van het artistieke proces in conflict met de traditionele manier van culturele productie.

Het idee van kunst als zijnde het resultaat van de visie van een individu wordt indirect in twijfel getrokken binnen het participatieve werkwijze van crowdsourced art," concludeert Literat.³⁵

---

³¹ Crowdsourced project opgehaald op 8 november 2013 <<http://oneframeoffame.com/>>

³² Crowdsourced project opgehaald op 8 november 2013 <<http://nowtakeabow.com/>>

³³ Literat, p. 2964

³⁴ Beryl, Graham, Sarah, Cook. *Rethinking Curating: Art after New Media*, The MIT Press: London: England 2010, p.46

Het bevragen van de betekenis van de rol van de participant is ook op menig online filmproject van toepassing. De logica van crowdsourcing heeft tegenwoordig tevens in de film ingenieuze toepassingen gevonden. Daarbij moet niet enkel aan kleinschalige, semiprofessionele projecten gedacht worden, nee: “Recently even well-established producers and directors have capitalized on the opportunity to engage their audiences and benefit from free user-generated content.”³⁶

Crowdsourcing in cinema beïnvloedt tot dusver met name documentairefilm, want juist binnen dit genre is er sprake van een intensievere vorm van samenwerking tussen de documentairemaker en subjecten dan in fictiefilm het geval is. Daarbij stelt Craig Hight: “Documentary has always responded, in an often dynamic fashion, to the possibilities afforded by new technologies.”³⁷ Bovendien, vult Alexander Astruc Height aan:

New technology provides new means of expression. As a result of this the film medium develops from being exclusive and privileged to a common and publicly available form of expression.³⁸

Mijn case study, welke ik zometeen uitgebreid ga bespreken, is een schoolvoorbeeld van een crowdsourced documentairefilm, gebaseerd op het idee van film als zijnde een gemeenschappelijke en publiekelijke vorm van (zelf)expressie.

2.3 De rol van de participant in *Life in a Day*

Art production has been elitist, kept distant from people due to hard-to-get machines and training. Radical cinema will be made by the many when media is structured so that consumers become producers.³⁹

Tegenwoordig zijn crowdsourced-projecten dusdanig gestructureerd dat consumenten als producenten worden beschouwd. Of we dan ook van een radicale cinema kunnen spreken valt te betwijfelen. Maar dat de participant, tot op zekere hoogte, invloed op de productie van vernieuwende documentairevormen kan uitoefenen, is wel een feit.

---

³⁵ Literat, p.2963

³⁶ Literat, p.2966

³⁷ Craig Hight, “The field of digital documentary: a challenge to documentary theorists”, *Studies in Documentary Film*, 2, Nr.1, 2008, p.3

³⁸ Bjørn Sørenssen, “Digital video and Alexandre Astruc’s caméra-stylo: the new avant-garde in documentary realized?” *Studies in Documentary Film*, 2, Nr. 1, 2008, p.49

³⁹ Quote van Jean Renoir geciteerd door Alexandra, Juhasz. “Documentary on Youtube: The Failure of the direct cinema of the slogan, uit *Rethinking Documentary, New Perspectives, New Practices*, Open University Press: Berkshire, Engeland, 2008, p.304

Dovey & Rose stellen:

Web 2.0 inspired a participation that was involving people during the production process, and not only once once the production was finished. This is the beginning of video participation understood as a way to influence the process of documentary production.⁴⁰

Afgaand op bovenstaande uitspraak kan worden aangenomen dat Renoirs voorspelling deels is uitgekomen, sterker nog: het wordt naast Dovey & Rose ook door andere academici, zoals Mahfouz, beaamd: "The user is progressively stepping beyond the position of a mere consumer and is becoming a participant in the production of knowledge."⁴¹

In mijn onderzoek beoog ik wel kritisch te kijken naar de betekenis van de rol van deze 'producenten', die ik in de context van *Life In a Day* als participant voorstel. Om een kritische blik te kunnen werpen op de rol van de participant in *Life in a Day*, en er daarop voortbordurend inhoudelijk over te kunnen uitweiden, zet ik eerst uiteen hoe binnen een wetenschappelijk discours over de rol van de participanten in *Life in a Day* geschreven wordt.

Life in a Day wordt door Sandra Gaudenzi in haar dissertatie omschreven als een *participatory documentary*. Deze documentairevorm typeert het productieproces van *Life in a Day*, en daarmee ook de rol van de participant. Vandaar dat het van belang is om stil te staan bij de specifieke kenmerken van de *participatory documentary*. Dovey & Rose definiëren deze documentairevorm als volgt:

The participative mode of interactive documentary is defined as a form of that expects from the user a specific type of inter-action: to influence in one way or another the processes of documentary production.⁴²

De participant beïnvloedt in zekere mate het productieproces. Gaudenzi vult Dovey & Rose aan door aan te nemen dat het centraal stellen van publieke participatie typerend is voor de *participatory documentary*:

---

⁴⁰ Dovey & Rose in Sandra Gaudenzi *The Living Documentary: from representing reality to co-creating reality in digital interactive documentary*, p.176

⁴¹ Mohamed Said Mahfouz, "User Generated Video as A New Genre of Documentary, PhD, Media Arts Department", University of London, 2012, p.82 opgehaald op 13 juni 2013 <digirep.rhul.ac.uk/items/b4ce3451.../PhDFinalThesisMSMahfouz.pdf>

⁴² Dovey & Rose, in Sandra Gaudenzi, "The Living Documentary: from representing reality to co-creating reality in digital interactive documentary", p.47 in hoofdstuk 7, opgehaald op 7 september 2013 <http://www.interactivedocumentary.net/wp-content/2012/02/Ch-7_-participative-DRAFT_SG_160112.doc>

What all the participative documentaries have in common is the more or less implicit importance given to the user-participant, and therefore the political assumption that the individual has a role to play in constructing her reality.⁴³

Maar wat de rol van de participant in de constructie van een eigen werkelijkheid – binnen een participatieve documentaire – precies inhoudt is een complexe zaak. Gaudenzi spreekt daarom van verschillende participatieve logica's die in crowdsourced projecten te ontdekken zijn en tekenend blijken voor de samenwerking tussen participanten en professionals alsmede voor de rollen die beide partijen daarbij vervullen:

A quick look through the participative documentaries that have emerged online in the last ten years shows that there are not a few but infinite possible levels, and logics, of collaboration depending on the type of collaboration demanded, who is invited to participate, and the phase that is influenced by such participation, the participative documentary acquires a different form.⁴⁴

Het is van belang om duidelijk te stellen welke 'logica van samenwerking' voor *Life in a Day* van toepassing is, en wat de participanten in welke fase van de productie met de content doen omdat dergelijke gegevens bindend zijn voor de mate van verantwoordelijkheid die hen door professionals aangereikt wordt. De acties van de participanten kunnen namelijk variëren van "re-editing to uploading and implementing user-generated content."⁴⁵ En tussen het uploaden van een bestaand filmpje en het verzinnen van een concept voor een project schuilt een immens verschil.

Ook *wanneer* en *hoe* de participant aan het woord is bepaalt de mate van creatieve vrijheid en daarmee het wel of niet beschikken van enige vorm van zeggenschap op het eindresultaat. In een gesloten project zoals *Life in a Day* bijvoorbeeld, kan de participant enkel in de (pre-)productiefase content toevoegen aan een vastgesteld concept.

Een project met een open einde daarentegen benadrukt tot op zekere hoogte de autonomie van een participant. Dat wil zeggen dat vanuit de professionals het narratief bewerkbaar gesteld wordt voor de participanten. Concluderend: 'Wie doet wat en waar' in het

---

⁴³ Gaudenzi, p.59

⁴⁴ Gaudenzi p.1

⁴⁵ Jerry, Rothwell. Filmmakers and their Subjects, *Rethinking Documentary, New Perspectives, New Practices* edited by Thomas Austin and Wilma De Jong. Open University Press: New York, 2009, p.334

productieproces van een participatieve documentaire is datgene wat het verschil maakt tussen inhoudelijke samenwerking en *co-authoring*, beweert Gaudenzi stellig.⁴⁶

Dit is dan ook wat mij in het bijzonder interesseert in de context van *Life in a Day*. Hoe is het gesteld met de participant? In het geval van mijn case study concludeert Gaudenzi dat participanten hun medewerking verlenen als coproductenten. Ofwel: ze co-produceren wel, maar co-creëren niet: “They only collaborate in the database production”⁴⁷ door user-generated content naar *Life in a Day’s YouTube*-kanaal te uploaden. Gaudenzi sluit daarmee co-auteurschap in *Life in a Day* uitdrukkelijk uit en verklaart waarom de verhouding tussen participanten en professionals niet gelijkwaardig is:

Life in a Day does not propose concept or development participation. It seems to say: this is our concept; you are free to adhere to it but not to modify it.⁴⁸

Het concept van *Life in a Day* ligt vast, dus vindt samenwerking binnen een voorbedacht concept plaats. De participant wordt om input gevraagd maar kan het creatieve proces van het project niet veranderen en/of aanpassen. Literat sluit zich bij Gaudenzi’s idee aan door een soortgelijke conclusie te trekken. Ze duidt de participatievorm geldend voor de participant in *Life in a Day* aan als zijnde: *creative participation*.

While the contributors still do not have structural agency, the parameters of artistic participation are less strict, and the emphasis is on individual creativity and the diversity of artistic expression.⁴⁹

Zoals in de afbeelding hieronder wordt geïllustreerd, laat *Life in a Day* een uitvoerende vorm van participatie toe.

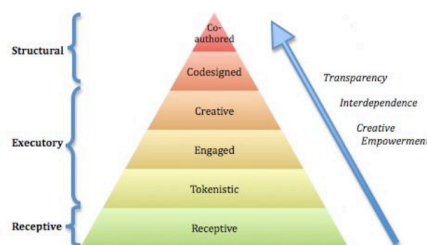

Figure 3. The pyramid of participation: A schematic depiction of the levels of artistic participation.

De piramide van participatie⁵⁰

⁴⁶ Gaudenzi p.43

⁴⁷ Gaudenzi, p.192

⁴⁸ Ibidem

⁴⁹ Literat, p.2977

De focus ligt op individuele creaties en artistieke expressie maar wel in een *pre-designed* project, waarbinnen de participant een beperkte mate van *agency* kent. Met andere woorden: ook Literat verklaart dat de participanten *Life in a Day* noch hebben *co-designed* noch hebben *co-authored*.

Uit de academische bronnen die ik heb geraadpleegd is gebleken dat academici een verandering opmerken in de verdeling van de traditionele rollen binnen de productie van culturele artefacten. En hoewel deze nieuwe vormen van culturele productie de notie van de auteur bevragen; in het geval van de participant in *Life in a Day* leggen de academici de rol van de auteur niet bij een collectief van participanten neer.

De voornaamste reden hiervoor is dat participanten over een beperkte mate van *agency* beschikken. Ze worden wel als producenten erkend, in die zin dat ze weldegelijk bijdragen aan het productieproces door het aanleveren van user-generated content, maar hun *agency* reikt niet verder dan deelnemen aan een bedacht concept waarop ze geen wezenlijke invloed kunnen uitoefenen. De beperkingen die door de professionals op hun *agency* wordt gelegd maakt dat ze niet eindverantwoordelijk zijn voor hun eigen creaties.

---

⁵⁰ De piramide van participatie, uit Literat 's artikel te vinden op p. 2976

3 De participant: to be or not to be?

In de komende paragrafen weid ik uit over de belangrijkste bevindingen uit het publieke discours: *Wat valt uit de stukken van de recensenten te herleiden over de rol van de participanten en die van MacDonald en hoe wordt de samenwerking tussen hen en MacDonald belicht?*

3.1 Hoe wordt over de participant gesproken?

People, amateurs, amateur (film)makers, users, amateur cinematographers, YouTubers, contributors, various people, volunteers, the participants, you, videographers, anonymous filmmakers, individuals, ordinary people, ordinary folk, the worldwide public, the world community, the folk who contributed, anyone and everyone with a camera, citizens around the globe.⁵¹

Dit zijn de meest voorkomende termen die de recensenten gebruiken om de participanten mee aan te duiden. Opvallend is dat niet alle recensies over de participant spreken, anders gezegd: de participanten worden niet in alle recensies letterlijk benoemd. Sterker nog, in 13 van de 63 recensies besteden de recensenten geen aandacht aan de participanten, de mensen die het project deels mogelijk hebben gemaakt. Ook bemerk ik dat ze maar door 5 van de 63 recensenten letterlijk als zijnde filmmakers beschouwd worden. Daarbij worden de participanten in 9 recensies weliswaar als amateurs bestempeld, maar wel als zijnde *amateur-filmmakers, -cameramannen, -cinematographers*.⁵²

Veruit de meeste omschrijvingen van de participanten zijn echter te beschouwen als ondergeschikt aan de rest van het productieteam. Meer dan een 'bedankt voor je inzending en tot ziens' lijkt de rol van de participant niet te omvatten, als ik afga op de onbepaalde termen – zoals *the people, the folk, the volunteer*⁵³ – die deze recensenten gebruiken om deze makers, of ze nou amateurs zijn of niet, te omschrijven.

Tegelijkertijd heb ik gemerkt dat *Life in a Day* door een aantal recensenten weldegelijk erkend wordt als het resultaat van een samenwerking tussen participanten en professionals: "The YouTube generation comes together as one filmmaking body [...] A collaborative effort from filmmakers in 190 countries," schrijft Graham Young.⁵⁴ Tot slot stelt recensent Thomas

---

⁵¹ Termen afkomstig uit diverse recensies, zie bijlage voor meer info

⁵² Ibidem

⁵³ Ibidem

⁵⁴ Graham, Young. *Birmingham Mail* (bijlage p.37)

Caldwell: “*Life in a Day* is a montage of clips shot by people all over the World.”⁵⁵ Voor sommige recensenten geldt *Life in a Day* niet als de creatie van een specifiek individu. Caldwell lijkt het belang van de rol van de participant in het productieproces wel te erkennen, maar natuurlijk reist hier de vraag in hoeverre de samenwerking tussen de professionals en amateurs gelijkwaardig te noemen is. Helaas laat hij dit aspect buiten beschouwing, net als mening ander recensent.

Eric Kohns *Indiewire* buigt zich daarentegen wel over het verloop van deze samenwerking. Hij verwoordt deze collaboratie als volgt: “If you put self-expression into the system, someone with better skills will make sense of it.”⁵⁶ *Little White Lies*’ recensent lijkt min of meer met Kohn in te stemmen: “Although it was ‘generated’ by users (even if some footage looks suspiciously glossy), it was produced by professionals.”⁵⁷ Beide recensenten maken in hun opiniestukken een duidelijke scheiding tussen amateurs en professionals. *Los Angeles Times* sluit zich bij hen aan:

The story is told through the voices of the contributors , the thousands of ordinary folk who took the time to participate in this project. As it happens, the world community had a lot of interesting things on its mind, but it still took filmmakers like MacDonald and Walker to help us say it with feeling.⁵⁸

3.2 De visie van MacDonald

Het merendeel van de recensenten maken een duidelijk onderscheid tussen de rollen die de participanten enerzijds en de professionals anderzijds bekleden. Hoewel beide partijen elkaar in zeker zin aanvullen, is en blijft MacDonald voor de meeste recensenten de leider van het spel. Axmaker verwoordt deze aanname als volgt:

Officially directed by Kevin MacDonald, who plays ringmaster to a circus of contributors, it is in fact shot and performed by you, or us, or the folks out there, using everything from high-end video equipment to flip cameras to smart phones.⁵⁹

Axmaker concludeert dat hoewel deze participanten de rol van amateurfilm makers op zich nemen en zij hun interpretaties op film weten vast te leggen, enkel een professionele filmmaker als MacDonald daadwerkelijk in staat is om de verhalen van deze mensen met gevoel en finesse te vertellen.

---

⁵⁵ Thomas, Caldwell. *Cinemaautopsy* (bijlage p.37)

⁵⁶ Eric, Kohns *Indiewire* (bijlage p.39)

⁵⁷ Matt, Bochenski, *Little White Lies?* (bijlage p.40)

⁵⁸ Betsy, Sharkey. *Los Angeles Times* (bijlage p.40)

⁵⁹ Sean, Axmaker. *Parallax View* (bijlage p.42)

Volgens Campbell van Moviefoon behoren we de participanten als subjecten van MacDonald te beschouwen. De creatieve inbreng van deze subjecten is naar zijn inzicht per definitie ondergeschikt aan de visie van MacDonald. Hij vangt deze auctoriale visie van MacDonald in een zin:

The latest documentary, classifiable as crowd-sourced or user-generated cinema, feels more like a single person's vision than a collaboratieve effort.⁶¹

Zijn bewering staat haaks op de gedachtegang van recensent Levin die *Life in a Day* juist als het bewijs van de democratisering van cinema beschouwt:

Life in a Day testifies to the remarkable, democratizing nature of cinema and the power of images seen and voices heard for the first time.⁶²

Campbell van Moviefoon merkt weinig op van de meervoudige stemmen in *Life in a Day*:

The many filmmakers involved are really just multiple second-unit camerapersons who've captured shots and sequences for MacDonald to fit into his own subjective view of humanity, as consistent or diverse as it may seem through the eyes and actions of different individuals.⁶³

Anders gezegd: het is slechts schijn om te denken dat ze werkelijk hun stem kunnen laten gelden. Deze amateur-filmmakers zijn volgens Campbell enkel en alleen als tweederangs cameramannen te beschouwen. Jay Rosen's reflectie op de rol van de participant in *Life in a Day* sluit aan op Campbells indruk:

The viewers who picked up a camera, remain relatively passive. The contributors had no control or influence over the piece, or even whether their contribution would be included, conventional hierarchical power structures remained with the director and perhaps to some lesser degree the producer and production team.⁶⁴

Rosen stuit in zijn analyse op een belangrijk aspect, namelijk de hiërarchische structuren die medebepalend zijn voor de onevenwichtige verhouding tussen MacDonald en de participanten. Sky Movies' recensent stelt dat MacDonald in de preproductiefase al een

---

⁶¹ Christopher, Campbell. *Moviefoon*, (bijlage p.41)

⁶² Robert, Levin. *Film School Rejects* (bijlage p.38)

⁶³ Christopher, Campbell. *Moviefoon*, (bijlage p.41)

⁶⁴ Jay, Rosen. "The People Formerly Known as the Audience", 2006 opgehaald op 10 juni, 2013 <http://archive.pressthink.org/2006/06/27/ppl_frmr.html>

conceptueel frame heeft opgelegd.⁶⁵ De gevolgen van zijn werkwijze resulteren automatisch in de inperking van de artistieke vrijheid van de participant. Gaudenzi vult de recensent van Sky Movies aan, door te betogen dat “alle zogenaamde participatieve documentaires de participanten vragen deel te nemen aan een concept die ze niet kunnen bevragen. Hun deelname beperkt zich tot het toevoegen van een foto, audio of tekst en gaat nooit over het veranderen van een vastgesteld concept.”⁶⁶

Maar anderzijds verkent Jennifer Porst in haar artikel poëtisch genaamd “Awesome: I fucking Shot That: User Generated Content in Documentary Film” de agency van de participant:

It could be just as easily argued that the camera person actually holds more power as they are the ones who produce the footage from which the editor must work.⁶⁷

Met Porsts invalshoek is een deel van de recensenten overduidelijk niet eens. Zij beschouwen *Life in a Day* juist als MacDonalds geesteskind. Tenminste, als ik op hun woordkeuze afga blijkt hoe letterlijk sommige recensenten MacDonald aan deze documentaire verbinden als zijnde ‘zijn’ film:

Kevin MacDonald’s Meta Documentary; MacDonald drew his conceptual inspiration; Kevin MacDonald’s riveting documentary; His Documentary; MacDonald’s film; Kevin MacDonald’s crowd-sourced collage; In MacDonald’s project; Kevin MacDonald’s Life in a Day; Kevin MacDonald’s documentary; His crowdsourced documentary Life in a Day.⁶⁸

3.3 Hybride rollen in samenwerkingsprojecten

Hoewel MacDonald meerdere malen bestempeld wordt als ‘de aangewezen maker’ van *Life in a Day*, schijnen oplettende recensenten in te zien dat de traditionele rol van de regisseur in de context van een crowdsourced film anders moet worden begrepen dan vóór de paradigmashift in culturele productie. In haar dissertatie verwoordt Sandra Gaudenzi deze nieuwe benaderingswijze ten opzichte van de regisseur als volgt: “When a documentary fully embraces a mass crowd-sourcing logic, the role of the author has to move from ‘narrator of a story’ to ‘facilitator of other peoples stories.’”⁶⁹

---

⁶⁵ Tim, Evans. *Sky Movies* (bijlage p.43)

⁶⁶ Gaudenzi, p.16

⁶⁷ Jennifer Porst, “Awesome: I fucking short that: User Generated Content in Documentary Film” opgehaald op 10 juni, 2013, <<http://web.mit.edu/commforum/mit5/papers/Porst%20Awesome%20Paper.pdf>>

⁶⁸ Zie recensies in de bijlage

⁶⁹ Gaudenzi, p.13

De bemiddelende functie van MacDonald, aangehaald door Gaudenzi, sluit aan op een reeks soortgelijke benaderingen van kritische recensenten die zijn rol als volgt omschrijven:

The resulting film assembled by Kevin MacDonald; The documentary fashioned by; Spearheaded by director Kevin MacDonald; Kevin MacDonald compiled an extraordinary documentary; MacDonald weaves together a core of series of clips.⁷⁰

MacDonalds bemiddelende functie zorgt er echter niet voor dat de rol van de participanten per definitie op de voorgrond treden, want maar liefst één van de 63 recensenten vindt *Life in a Day* “a film made by the people for the people”.⁷¹ Hoewel de regisseur in de regel nog steeds als ‘de aangewezen maker’ van een productie wordt gezien, kan men niet om de bijdrage van de participanten heen. Al zijn de meningen over de waarde van de rol van de participanten wel verdeeld.

De regisseur voltooit een productie niet in zijn eentje, dat heeft hij overigens nooit gedaan. Maar deze bewustwording trekt langzaam aan, zowel in de academische wereld als in de publieke. Ik geloof dat dit besef deels komt door de participatieve logica van crowdsourcing. Crowdsourcing zorgt er namelijk voor dat productieprocessen transparanter worden. De erkenning en waardering voor de overige spelers betrokken in het productieproces, en hiermee doel ik naast de participanten ook op editors en producenten, treedt langzaam op de voorgrond.

Maar de traditionele rolverdeling in culturele producties geldt vandaag de dag nog steeds als definiërend voor de hiërarchische rolverdeling in een (creatief) productieproces. Dit terwijl de invulling van de rollen in crowdsourced projecten rekbaar en inwisselbaar zijn geworden, althans wel in *Life in a Day*. De participant is hier zowel maker als subject te beschouwen terwijl de regisseur op zijn beurt zowel voor bemiddelaar als voor curator speelt.

Naar aanleiding van mijn analyse ben ik tot de conclusie gekomen dat we niet langer van een opgelegde, traditionele rolverdeling in culturele producties moeten spreken. We kunnen onze aandacht beter vestigen op nieuwe samenwerkingsvormen en op de hybride rollen die hieruit zijn ontstaan. In het beantwoorden van mijn centrale vraag kom ik zometeen terug op het belang van het erkennen van deze hybride rollen, die ontstaan zijn als gevolg van de paradigmaverschuiving in culturele productie.

---

⁷⁰ Ze recensies in de bijlage

⁷¹ Neil, Smith. *Totalfilm.com* (bijlage p.46)

Zoals Literat het stelt – en hierin ben ik volledig met haar eens – horen we de relatie regisseur–subject in samenwerkingsprojecten in het kader van culturele productie in de 21ste eeuw anders dan voorheen in te zien.

Without the work of the alpha artist, there would be no concept and no platform for participation without the work of the contributors, there would be no artist content to realize the artist's vision. In either case, the project would not materialize – both the alpha artist and the contributors are mutually dependent and can thus, arguably, both be considered as agents of core activities.⁷²

De participanten en de professionals zijn meer en meer afhankelijk van elkaar, daar de modus operandi van culturele productie steeds vaker gebaseerd is op en draaiende wordt gehouden door een wederkerigheid van diensten. In dat opzicht zouden de participanten en de professionals als gelijkwaardig moeten worden beschouwd, omdat ze beiden verschillende, maar wel onmisbare kernactiviteiten uitvoeren.

Bovenstaande conclusie heeft enkel betrekking op het erkennen van het belang van de rol van de participanten in samenwerkingsprojecten in het licht van culturele productie in de 21ste. Hoe de rol van de participant in *Life in a Day* te begrijpen valt, komt in mijn conclusie aan bod.

---

⁷² Literat, p.2973

4 Conclusie

4.1 De amateur-auteur

In mijn analyse is gebleken dat zowel in publieke als academische kringen verschillende en vaak ook tegengestelde geluiden klinken als men over de rol van de *Life in a Day* participant spreekt. Uit de uitvoerige terminologie die wordt ingezet om deze rol aan te duiden valt op te maken hoe complex die rol eigenlijk is. Want elke nieuwe term biedt in wezen een nieuw perspectief in relatie tot de participant. Echter, in mijn onderzoek beoog ik niet te achterhalen welke bestaande term het meest geschikt is om mijn centrale vraag mee te beantwoorden. Want ik geloof dat juist een samensmelting van inzichten pas echt recht doet aan de tweeslachtige rol van de participant.

Met het oog op mijn centrale vraag, hoe de rol van de participant kan worden begrepen, pleit ik daarom voor een versmelting van twee bestaande begrippen. Passend bij het complexe karakter van de rol van de participant in *Life in a Day*, breng ik de term 'amateur' en de term 'auteur' samen. Hoewel de begrippen amateur en auteur recht tegenover elkaar staan, schuilt in deze tegenstelling de aard van deze rol. Ik zie de participant noch als amateur, noch als auteur. Zijn rol in een productie kent geen vastgestelde definitie. Daarom stel ik voor om deze term in het leven te roepen. Concluderend: de term die de rol van de participanten in *Life in a Day* het beste doorziet, is dat van de *amateur-auteur*. Over het tweeslachtige karakter van de participant, weid ik in de volgende alinea's uit.

Uit mijn onderzoek is gebleken dat *Life in a Day's* participant hoofdzakelijk als een amateur wordt gezien. Ik gebruik het begrip amateur als verzamelterm voor alle overige begrippen en aanduidingen uit mijn analyse die erop wijzen dat de inbreng van de participant ondergeschikt is aan die van regisseur en aan de overige professionals betrokken bij de productie van *Life in a Day*.

Vele academici en recensenten beschouwen de participanten in *Life in a Day* als een deelnemend publiek. Ze participeren in een productieproces die ze niet kunnen sturen, omdat hun inspraak beperkt is: ze hebben geen controle en macht, kunnen geen invloed uitoefenen op het verloop van het creatief proces en zijn daarom als amateurs te beschouwen. Niet dat hun rol als amateur betekenisloos is. De participanten zijn – zoals ik in mijn analyse al aangaf – letterlijk onmisbaar in crowdsourced projecten. Maar hun agency reikt niet verder dan het vooraf bedacht concept toestaat. En dat is het aanleveren van een persoonlijke creatie die aangepast gaat worden aan de wensen van de officieel aangewezen maker, in dit geval dus aan de wensen van de regisseur.

Als we kijken naar de rol van de regisseur kunnen we stellen dat de conventionele rol van MacDonald in *Life in a Day* nauwelijks verandert. Echter, ook de invulling van zijn rol is in transitie geraakt, ten gevolgen van de verschuiving in culturele productie, zoals oplettende recensenten en kritische academici hebben opgemerkt. Maar ondanks deze verschuiving blijft MacDonald door een meerderheid erkend worden als de officieel aangewezen maker. Hij vervult wat Foucault *a functional need* noemt: hij blijft hét gezicht van *Life in a Day*.

Hoewel MacDonald alle credits krijgt, heeft hij zelf in de preproductiefase nog geen weet van de beelden die hem de uiteindelijke credits zullen opleveren. Want zonder de inzendingen van de participanten zou er geen voltooid project zijn om MacDonald voor te prijzen. En ook al ziet de buitenwereld in de aftiteling prominent de naam van MacDonald in beeld verschijnen, achter de schermen schuilt in ieder participant een auteur. Terwijl de professionals, betrokken bij de productie van *Life in a Day*, de inzendingen van de participanten als user-generated content beschouwen, zijn de geschoten beelden voor de amateurs op zichzelf staande interpretaties van hun eigen werkelijkheid geworden.

De afzonderlijke inzendingen van de participanten zijn het bewijs van hun zeggenschap op een creatie. Uiteindelijk blijft er in de crowdsourced documentairefilm *Life in a Day* weinig over van hun creaties, en precies daarin schuilt de tweeslachtige rol van de amateur-auteur. Want de amateur-auteur in *Life In a Day* is een actieve lezer die zelf schrijft maar niet kan verwachten dat hij ook daadwerkelijk gepubliceerd wordt of dat hij over de volgorde waarin zijn woorden en de betekenis ervan gepubliceerd zullen worden, mag beslissen.

4.2 Reflectie

De participanten van vandaag de dag zijn niet te vergelijken met die van morgen, zeker gezien de snelheid waarmee culturele productie in de 21ste eeuw nieuwe vormen aanneemt. Ik ben me dan ook zeer bewust van de specifieke aard van de uitkomst van mijn onderzoek. De uitvoering van een analyse op geschreven teksten berust voor een groot deel op interpretatie, want er zijn geen vastgestelde regels of structuren die bepalen hoe een tekst dient te worden begrepen. De uitkomst van een dergelijke analyse is niet toetsbaar en kan logischerwijs door iedereen verworpen en/of tegengesproken worden.

Toch leent een analyse van een discours zich goed voor als onderzoeksmethode, indien de centrale vraag gaat over hoe iets en/of iemand begrepen kan worden. Daarbij berusten onderzoeken - binnen de Geesteswetenschappen - vaak op discourses: op de (onderbouwde) meningen van verscheidene individuen. Zo ook in mijn onderzoek waarin de reflecties van de recensenten en academici een subjectieve constructie van de participant

weergeven. Een recensent of academicus kan er namelijk voor kiezen om ook de rol van de participant op zich te nemen als hij of zij in zijn of haar vrije tijd aan crowdsourced projecten deelneemt. Dit kan voor gekleurde meningen zorgen.

Dit betekent echter niet dat de door mij gevonden reflecties die gaan over de vraag hoe de participant in *Life in a Day* begrepen kan worden geen waarde hebben. Want hoewel deze bevindingen subjectieve constructies zijn, vormen ze weldegelijk de contouren van een bestaand discours waar ik nauwelijks invloed op heb kunnen uitoefenen maar wel een eigen invulling aan heb gegeven.

Ik moet hierbij wel benadrukken dat de door mij bedachte term van amateur – auteur enkel relevant is voor een handjevol vergelijkbare projecten. Er bestaan dan ook crowdsourced projecten waarin de participant meer of juist minder creatieve vrijheid krijgt aangereikt, waardoor zijn rol anders dient te worden begrepen. Anderzijds kan gesteld worden dat de rol van de amateur-auteur vrij karakteriserend is voor de huidige tijdgeest waarin steeds meer hybride vormen van samenwerking tekenend blijken voor de dynamiek waarbinnen cultuurbeleving en -productie tot stand komen.

De groeiende aandacht vanuit de academische wereld voor het nieuwe publiek naar aanleiding van de omwenteling in culturele productie, resulteert in een verscheidenheid aan reflecties op de rol van de participant die betrokken is bij crowdsourced projecten. De omvangrijke terminologie die ingezet wordt om de rol van de participant te duiden, benadrukt de complexiteit van deze rol. Gefascineerd door de participant heb ik kritisch naar diens rol - in crowdsourced projecten - gekeken en daartoe heb ik *Life in a Day* als case study genomen.

In het eerste hoofdstuk heb ik de contouren van een academisch discours over de opkomst van de ‘actieve lezer’ uiteengezet waarbij ik de rol van de participant in *Life in a Day* uitgebreid heb belicht. Aansluitend heb ik het academisch discours in verband gebracht met reflecties afkomstig uit een publiekelijk discours. In het verlengde van beide discourses, gaf ik een eigen interpretatie op de rol van de participant weer. Ik prefereer de participant als een amateur-auteur te zien, omdat deze term de tweeslachtige rol van de participant toepasselijk weet te vatten.

Ik ben van mening dat het belangrijk is om in de toekomst als men crowdsourced projecten in verband brengt met auteurschap en rolverdeling in culturele productie - in hun benaderingswijze - de welbekende afgebakende definities achterwege te laten. Mijn onderzoek heeft me nieuwe inzichten geboden, inzichten die ik mogelijk in een essay zou kunnen verwerken. Ik hoop dat sommige lezers van mijn scriptie zich net als ik geïnspireerd voelen om voort te borduren op hetgeen wat ik in mijn onderzoek uiteen heb gezet. Daarmee

hoop ik een aantal discussies op gang te brengen, waaruit nieuwe inzichten en bespreekbare aandachtspunten rondom het idee van de amateur-auteur ontstaan.

Mijn persoonlijke suggestie voor een vervolgonderzoek is om ons tot de amateurs-auteurs te wenden en hun kant van het verhaal te belichten. Voelen deze amateurs-auteurs zich wel als makers? Wellicht is online participatie een dusdanig triviale bezigheid geworden, zo ingeslopen in het bestaan van de 21ste eeuw dat amateurs – auteurs er geen betekenis aan toe kennen. En daarom lijkt me het persoonlijk benaderen van de amateur-auteur een logische eerste stap in de richting van een grootschaliger onderzoek. Om zo participatie in de context van culturele productie in de 21ste eeuw verder te onderzoeken. Want het is de hoogste tijd dat de amateur-auteur zijn laat stem gelden.

Bibliografie

Literatuurlijst

- Ahmadi, Mohebat. 2012. The Death or the Revivals of the Authors. *Practice in Language Studies, Theory and Practice in Language Studies*, 12 (2): 2670-2673.
- Beryl Graham, Sarah Cook. 2010. *Rethinking Curating: Art after New Media*. The MIT Press: Cambridge, Massachusetts, London, England.
- De Mette, Tom. 2008. *Cultuureducatie in transitie: eCultuur als nieuw cultureel paradigma in niet - formele educatie*, Vrije Universiteit Brussel, http://www.cultuurnetwerk.nl/producten_en_diensten/eerdere_evenementen/papers/Tom_de_Mette_%20paper_def.pdf. (Juni 2013).
- Gaudenzi, Sandra. 2013. *The Living Documentary: from representing reality to co-creating reality in digital interactive documentary*, Doctoral thesis, Goldsmith University of London (opgehaald, <http://eprints.gold.ac.uk/7997/> (Juni 2013).
- Height, Chris. 2008. Digital video and Alexandre Astruc's caméra-stylo: the new avant-garde in documentary realized?, *Studies in Documentary Film* Volume 2 Number (1).
- Kelvin, Norman. 1999. *William Morris on Art And Socialism*, General Publishing Company: Toronto, Ontario.
- Kirby, Allan. 2006. The Death of the Post Modernism and Beyond, *Philosophy Now*: 58. http://philosophynow.org/issues/58/The_Death_of_Postmodernism_And_Beyond, (Juni 2013).
- Literat, Ioana. 2012. The Work of Art in the Age of Mediated Participation: Crowdsourced Art and Collective Creativity, *International Journal of Communication*, 6: 2962 – 2984.
- Mills, Sara. 2004, *Discourse*, Routledge: New York.
- Porst, Jennifer. N.N, Awesome ... I shot that!: User Generated Content in Documentary Film, UCLA. <http://web.mit.edu/comm-forum/mit5/papers/Porst%20Awesome%20Paper.pdf>. (Juni 2013).
- Rosen, Jay. 2006 *The People Formerly Known as the Audience*.http://archive.pressthink.org/2006/06/27/ppl_frmr.html (Juni 2013).
- Rothwell, Jerry. 2009. *Filmmakers and their Subjects, Rethinking Documentary, New Perspectives, New Practices* edited by Thomas Austin and Wilma De Jong. Open University Press: New York.
- Scheuman, Diane. 1998. The Dialogic Imagination of Jean Rouch: Covert Conversations in *Les maitres fous.* " *Documenting the Documentary*. Grant, Barry Keith and Jeannette Sloniowski, eds. Detroit Wayne State University Press.
- Sørensen, Bjørn. Norwegian University of Science and Technology, *Studies in Documentary Film* Volume 2 Number (1), 2008.
- Van Lunteren, Frans. 2010. *De geboorte van het genie*, De Academische Boekengids, No.48 http://www.academischeboekengids.nl/do.php?a=show_visitor_artikel&id=1086, (November 2013).
- Vickers, Richard. 2012, Convergence Media, Participation Culture and The Digital Vernacular: Towards the Democratization of Documentary, *International Conference on Communication*,

Media, Technology and Design 09-11 May 2012, Istanbul – Turkey,
www.cmdconf.net/2012/makale/19.pdf (Juni 2013).

Geraadpleegde websites

N.N. definite media literacy. <<http://ccb.lis.illinois.edu/Projects/youth/literacies/media1.html>>
(November 2013)

N.N over de term participatory platforms. <<http://www.planetizen.com/node/55051>>
(November 2013)

N.N over Life in a Day, <http://www.smh.com.au/entertainment/movies/world-invited-to-watch-premiere-of-life-through-a-lens-20110127-1a6xx.html> (Oktober 2013)

N.N filmposter van Life in a Day, <<http://www.webmovie.info/wallpaper/483-life-in-a-day-wallpaper.html>> (Oktober 2013)

N.N, recensiedatabase, <http://www.metacritic.com/movie/life-in-a-day> (Oktober 2013)

N.N recensiedatabase,
http://www.rottentomatoes.com/m/life_in_a_day_2011/reviews/#page= (Oktober 2013)

N.N over de betekenis van modus operandi <nl.wikipedia.org/wiki/Modus_operandi> (Oktober 2013)

N.N over de betekenis van user generated content, <http://en.wikipedia.org/wiki/User-generated_content> (Juni 2013)

N.N over de term crowdsourcing < <http://nl.wikipedia.org/wiki/Crowdsourcing>> (Oktober 2013)

N.N over de definitie van crowdsourcing <<http://crowdsourcing.typepad.com/>> (November 2013)

N.N voorbeeld crowdsourced project < <http://oneframeoffame.com/>> (November 2013)

N.N voorbeeld crowdsourced project <<http://nowtakeabow.com/>> (November 2013)

N.N screenshot van het *Now Take A Bow* project <<http://nowtakeabow.com/>> (November 2013)

URL recensies

square http://host.madison.com/entertainment/movies/reviews/article_11bc65e8-e47c-11e0-9dda-001cc4c002e0.html?sourcetrack=moreArticle

<http://www.abc.net.au/radionational/programs/movietime/life-in-a-day/2936078>

<http://www.birminghammail.co.uk/whats-on/films/film-review-life-in-a-day-12a-156264>

<http://jam.canoe.ca/Movies/Reviews/L/LifeInADay/2011/07/28/18481241-qmi.html>

<http://blog.cinemaautopsy.com/2011/07/25/miff-2011-blog-a-thon-part-4/#lifeinaday>

<http://www.colesmithey.com/capsules/2011/07/life-in-a-day-.html>

http://blogs.commercialappeal.com/the_bloodshot_eye/2011/08/life-in-a-day---a-review.html

<http://www.express.co.uk/entertainment/films/253165/Film-review-Life-In-A-Day-Cert-12A-95-mins>

http://dcist.com/2011/07/life_in_a_day.php

<http://www.digitalspy.co.uk/movies/review/a314799/life-in-a-day.html>

<http://www.emmanuellevy.com/review/life-in-a-day/>

<http://www.empireonline.com/reviews/reviewcomplete.asp?FID=137267>

<http://www.ew.com/ew/article/0,,20513370,00.html>

<http://www.express.co.uk/posts/view/253109/Life-in-a-Day-film-review/>

<http://www.filmink.com.au/reviews/life-in-a-day-film/>

<http://www.filmschoolrejects.com/reviews/sundance-review-life-in-a-day.php>

<http://www.heraldsun.com.au/entertainment/movies/film-review-life-in-a-day/story-e6frf8r6-1226127279721>

<http://hollywoodandfine.com/%E2%80%98life-in-a-day%E2%80%99-around-the-world-in-90-minutes/>

http://www.indiewire.com/article/review_how_life_in_a_day_reflects_user-generated_expression

http://www.filmjournal.com/filmjournal/content_display/reviews/specialty-releases/e3i76852aa3b7ae8e3c9932a29ffe35e6e3

<http://www.littlewhitelies.co.uk/theatrical-reviews/life-in-a-day-15349>

<http://www.standard.co.uk/goingout/film/life-in-a-day-captures-youtube-7425386.html>

<http://articles.latimes.com/2011/jul/29/entertainment/la-et-life-in-a-day-20110729>

<http://www.mattsmoviereviews.net/movie-critic-reviews/life-in-a-day.html>

<http://moviedex.com/reviews/life-in-a-day-miff-review/>

<http://news.moviefone.com/2011/01/27/life-in-a-day-review-sundance/>

<http://nypost.com/2011/07/29/life-in-a-day/>

http://movies.nytimes.com/2011/07/29/movies/life-in-a-day-review.html?ref=movies&_r=0

<http://www.npr.org/2011/07/29/138722900/life-in-a-day-the-world-according-to-youtube>

<http://www.nydailynews.com/entertainment/tv-movies/short-takes-point-blank-interrupters-life-day-article-1.155869>

<http://parallax-view.org/2011/06/12/siff-dispatch-8-life-in-a-day-and-norwegian-wood-final-screenings-and-return-engagements/>

http://www.philly.com/philly/entertainment/movies/20110805_It_s_a_celebration_of_the_ordinary_in__Life_in_a_Day_.html

<http://www.sfgate.com/movies/article/Life-in-a-Day-review-Global-doc-engaging-2353039.php>

<http://www.sbs.com.au/films/movie/12708/Life-in-a-Day->

<http://www.screendaily.com/reviews/latest-reviews/life-in-a-day/5022965.article>

<http://www.shockya.com/news/2011/08/02/life-in-a-day-movie-review/>

<http://skymovies.sky.com/life-in-a-day-2010/review>

<http://www.slantmagazine.com/film/review/life-in-a-day/5642>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/films.php?id=21371>

http://www.twincities.com/hewitt/ci_18803641

<http://www.telegraph.co.uk/culture/film/filmreviews/8580522/Life-in-a-Day-review.html>

<http://www.televisionwithoutpity.com/mwop/moviefile/2011/07/life-in-a-day-youtube-goes-glo/>

<http://www.avclub.com/articles/life-in-a-day,59598/>

http://www.boston.com/ae/movies/articles/2011/08/05/in_life_in_a_day_a_focus_on_peoples_lives_from_trival_to_beautiful/

<http://www.csmonitor.com/The-Culture/Movies/2011/0802/Life-in-a-Day-movie-review>

<http://www.theglobeandmail.com/arts/film/life-in-a-day-big-idea-little-point/article629509/>

<http://www.theguardian.com/film/2011/jun/16/life-in-a-day-film-review>

<http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/reviews/life-in-a-day-12a-2298532.html>

<http://thephoenix.com/Boston/movies/124676-review-life-in-a-day/>

<http://www.thereeldeal.co/reviews/lifeinaday.html>

http://seattletimes.com/html/movies/2015755174_mr29life.html

<http://www.startribune.com/entertainment/movies/128893613.html>

<http://www.smh.com.au/entertainment/movies/life-in-a-day-20110827-1jf19.html>

<http://www.villagevoice.com/2011-07-27/film/life-in-a-day-youtube-movie/>

<http://www.timeout.com/us/film/life-in-a-day>

<http://www.totalfilm.com/reviews/cinema/life-in-a-day>

<http://www.ultraculture.co.uk/6835-life-in-a-day-review.htm>

<http://www.urbancinefile.com.au/home/view.asp?a=18088&s=Reviews>

<http://variety.com/2011/film/reviews/life-in-a-day-1117944405/>

<http://www.viewlondon.co.uk/films/life-in-a-day-film-review-40396.html>

<http://online.wsj.com/article/SB10001424053111904800304576473932613174602.html>

<http://www.washingtonpost.com/gog/movies/life-in-a-day,1208303/critic-review.html#reviewNum1>

Bijlage

- de volgorde uit de databases aangehouden

Recensie	Hoe wordt over de regisseur gesproken?	Hoe wordt over de participant gesproken?	Overige Opmerkingen
77 Square door Rob Thomas	Director	Participants	x
ABC door ?	Grand documentarian	Their vounteers	Toon 'onderdanig' naar de de crowd toe
Birmingham Mail door Graham Young	Directed by Kevin McDonalds	The You Tube generation comes together as one film-making body It's far more interesting than the similar multi-director likes of Paris, Je T'Aime	x
Canoe Jam door Liz Braun	De regisseur wordt niet genoemd	A collaborative effort from filmmakers in 190 counties <i>Life in a Day</i> is the result of a YouTube general call for people to send in a video that showed their life on July 24, 2010	<i>Life in a Day</i> wordt 'the project' genoemd
Cinemaautopsy door Thomas Caldwell	The resulting film, assembled by Kevin Macdonal	<i>Life in a Day</i> is a montage of clips shot by people all over the world	x
Door Cole Smithy	Kevin Macdonald's meta-documentary	x	x

	of global existence		
Commerical Appeal door John Beifuss	Kevin MacDonald as the credited director, (although "video wrangler" may be a more accurate title	Volunteer Videographers in 192 countries Potential contributors	x
Express.co.uk door Allan Hunter	Director	x	'YouTube footage'
Dcist door Jan Buckwalter	Filmmaker Director	People The home movies of thousands of people around the world.	He worked with two co-directors ?
Digital Spy door Ben Lee	Director	The worldwide public Contributors	x
Emanuel Levi	Macdonald drew his conceptual inspiration Macdonald and his team Filmmaker(s)	Ordinary people Individuals	x
Empire door n.b	But all credit to Macdonald and editor Joe Walker for crafting a coherent and wide-ranging portrait of humanity now.	People Filmmakers all over the world	x
Entertainment Weekly, door n.b	x	Citizens around the globe	x
Express.co.uk door Henry Fitzherbert	Directed by Kevin McDonald	Thousands across the world recorded their lives	x
FilmInk door Annette Basile	Director directed by Kevin Macdonald	The folk who contributed	x

<p>Film School Rejects door Robert Levin</p>	<p>The resulting film (assembled by director Kevin MacDonald</p>	<p>x</p>	<p><i>Life in a Day</i> is the defining work of the Web 2.0 era.</p> <p>The submissions are enlivened through stock Scott Free stylistic techniques</p> <p>The remarkable, democratizing nature of cinema</p>
<p>Herald Sun door Leigh Paatsch</p>	<p>Filmmaker Kevin Macdonald.</p>	<p>Anyone and everyone with a camera</p>	<p>x</p>
<p>Hollywood and Fine, door Marshall Fine</p>	<p>Directed (assembled, to be more accurate) by Kevin McDonald McDonald finds ways to make these montages both striking and entertaining, for their sameness and their differences.</p>	<p>Users</p>	<p>Then it was up to McDonald, producers Tony and Ridley Scott and their editors to select and create a user- generated doc</p>
<p>Indiewire door Eric Kohn</p>	<p>Directed by Kevin Macdonald</p>	<p>Users were invited to submit footage</p> <p>The filmmakers punctuate the humanity with shots of nature</p>	<p>For a top-down approach to user- generated creativity: If you put self- expression into the system, someone with better skills will make sense it.</p>

			You can always just create your own version with the click of a button.
Filmjournal door Doris Toumarkine	x	Hundreds of amateurs around the globe	Yes, that crowd-sourcing idea (Cheap content! Everyone's a filmmaker!) seems cool
Little White Lies door Matt Bochenski	Director Kevin Macdonald	YouTube users	Let's take a bunch of user generated content from YouTube (you know, the stuff beloved of advertisers who don't want to pay for creative work), Although it was 'generated' by users (even if some footage looks suspiciously glossy), it was produced by professionals
The Standard door Derek Malcom	Director	x	x
Los Angeles Times door Betsy Sharkey	The documentary was fashioned by director Kevin Macdonald As Macdonald's film suggests	People Contributions from roughly 80,000 directors-for-a-day The story is told through the voices of	Ultimately the vision of nearly 500 of them made the director's cut and the credit list The thousands of ordinary folk who

		the contributors	took the time to participate in this project. As it happens, the world community had a lot of interesting things on its mind, but it still took filmmakers like Macdonald and Walker to help us say it with feeling.
Matt's Movie Reviews door Matthew Pejkovic	Director	Participants	The YouTube universe, who replied in kind with 80,000 submissions Surely Macdonald didn't intend on ending his documentary with a plea for pity?
MovieDex door Tom Cliff	Kevin Macdonald directed <i>Life in a Day</i>	Amateurs The men and women behind <i>Life in a Day</i>	
Moviefooo door Christopher Campbell	Documentarian Mcdonald presents Primarily Macdonald's film	The material, submitted by literally anybody via YouTube	The latest documentary classifiable as crowd-source or user-generated cinema (like last year's election day documentary '11-4-08'), yet this ultimately feels more like a single person's vision than a collaborative effort.

			The many "filmmakers" involved are really just multiple second-unit camerapersons who've captured shots and sequences for Macdonald to fit into his own subjective view of humanity, as consistent or diverse as it may seem through the eyes and actions of different individuals.
The New York Post door V.A. Musetto	Director	Ordinary folks	x
The New York Times door Mike Hale	The director Kevin Macdonald The filmmakers ended up with something resembling a sentimental credit-card commercial	x	x
NPR door Scott Tobias	Director Kevin Macdonald	Amateur Cinematographers	x
New York Daily News door Joe Nuemaier	Director	People	x
Parallax View door Sean Axmaker	Officially directed by Kevin Macdonald, who plays ringmaster to a circus of contributors,	it is in fact shot and performed by you, or us, or the folks out there, using everything from high-end video equipment	Macdonald and his editor sorted

		to flip cameras to smart phones the amateur cameraman,	
Philly.com door Molly Eichel	Director	Clips from users The videos range from expert to amateur	But MacDonald and editor Joe Walker edited the footage into 90 minutes story
San Francisco Chronicle door Allen Johnson	Directed by Kevin McDonald Oscar Winning Documentarian	x	McDonald shepherded the selection and editing of the videos into a neat, engaging 90-minute package
Sbs.com door Simon Foster	Director McDonald's film	Participants to interpret ...	The fruit of their labour (McDonald & Walker)
Screendaily door David D'Arcy	Kevin MacDonald's compilation of images from filmmakers of everyday life around the world shot on July 24, 2010 MacDonald's film	People Filmmakers	<i>Life In A Day</i> offers charm in its extended sections drawn from 20 filmmakers
Shockya door Brent Simon	Director	x	<i>Life in a Day</i> is a unique, user-generated documentary given formal shape by director Kevin MacDonald, editor Joe Walker and a small army of

			cataloguing research assistants
Sky Movies door Tim Evans	Director Kevin MacDonald's riveting documentary	Contributers	MacDonald imposed a rigid framework
Slant Magazine door Andrew Schenker	Kevin MacDonald's crowd-sourced collage In MacDonald's project, what ultimately unites mankind is its banality.	User-submitted YouTube videos	x
Spirituality and Practice door Frederic & Mary Ann Brussat	Kevin MacDonald directs	People	x
Twincities.com door Chris Hewitt	Director	Amateurs Professionals Filmmakers	It's entirely appropriate that editor Joe Walker's name appears first in the closing credits of <i>Life in a Day</i> . His herculean effort - culling 80,000 film clips from thousands of filmmakers - is the key to this lovely film.
The Thelegraph. UK door Tim Robey	The result of Kevin MacDonald's project actually	Amateur filmmakers accros the globe	Kevin MacDonald and his assistants then sifted through what they captured,
Televisionwithoutpitty door Ethan Alter	A documentary project entitled <i>Life</i>	YouTubers Users	MacDonald also returns a few times

	<i>in a Day</i> , to be assembled by Kevin MacDonald, director of the Oscar-winning doc <i>One Day in September</i>	Contributors	to a mother who has just had extensive cancer surgery
The AvClub door Noel Murray	But MacDonald's also brings in ...	Amateur filmmakers from around the globe The Participants	x
The Boston Globe door Tom Russo	Spearheaded by director Kevin MacDonald Macdonald knows plenty about crafting MacDonald wraps MacDonald and his editor opt for channel-surfing randomness	The Entire Planet Contributors	x
The CsMinitor.com door Peter Rainer	Director The Filmmakers?	YouTubers and camera people Contributors People Volunteers	Director Kevin MacDonald and his editor, Joe Walker, looked at 4,500 hours of video to produce a 95-minute film.
The Globe and Mail door Rick Groen	Director MacDonald's search	Various People	Director Kevin MacDonald had the unenviable task of compressing the

			reams of footage
The Guardian door Andrew Pulver	x	x	MacDonald and his cohorts have pulled together clips from some 80,000 films MacDonalds likes to shake things up
The Independent door Anthony Quinn	x	x	Kevin MacDonald has sifted 4,500 hours of YouTube footage submitted from around the globe to make the record of a single day: 24 July, 2010.
The Pheonix door Peter Keough	Director	People Participants Amateur filmmakers submit snippets of their lives	x
The Real Deal door Mark Sells	Academy Award winning director Kevin MacDonald has compiled an extraordinary documentary	Amateur Filmmakers	x
The Seattle Times door John Hartl	I watched Kevin MacDonald's <i>Life in a Day</i> MacDonald and his editor, Joe Walker, drew from thousands of	x	x

	<p>YouTube videos that were shot in dozens of countries on the same day: July 24, 2010.</p>		
<p>The Startribune door Colin Colvert</p>	<p>Footage sifted into some semblance of shape by veteran director Kevin MacDonald.</p> <p>MacDonald is a formidable moviemaker</p> <p>MacDonald's efforts</p>	Volunteers	x
<p>The Sidney Harold door Ed Gibbs</p>	<p>KEVIN MACDONALD'S film</p> <p>Oscar-winning filmmaker</p> <p>The Last King of Scotland's Director</p> <p>MacDonald weaves together a core series of clips</p>	YouTube Users	x
<p>The Village Voice door Nicolas Rapold</p>	<p>Kevin MacDonald's edited compilation of 80,000 donated YouTube videos ....</p>	x	x

Timeout.com door Alison Willmore	As assembled by director Kevin MacDonald (<i>One Day in September</i>) and executive producers Ridley and Tony Scott,	x	x
Totalfilm.com door Neil Smith	Director Kevin MacDonald enhances by constructing subsections detailing the everyday activities	You	A film made by the people, for the people
Ultraculture.co.uk door Charlie Lyne	His crowdsourced Youtube documentary <i>Life in a Day</i> .	x	x
Urbancinefile.com door Louise Keller & Andrew Urban	Filmmakers?	People	Directors Kevin MacDonald and editor Joe Walker have captured a richness that represents a fascinating slice of life.
Variety.com door Robert Koehler	Director While MacDonald's aesthetic	Contributors	The most important player in the project is editor Joe Walker, who has melded more than 4,500 hours of footage into a surprisingly coherent whole.

The View London Review door Matthew Turner	Directed (or rather, assembled) by Kevin MacDonald	Youtube Users	The Filmmakers?
Wall Street Journal door Joe Morgenstern	Kevin MacDonald's documentary	Recorded by videographers all over the world	The editor was Joe Walker.
Washington Post door Michael O'Sullivan	Having been shaped by Oscar-winning director Kevin MacDonald.	80,000 anonymous filmmakers	x